

ԵՐԳ ԵՒ ՄԵՏԱՂ

ԱՐԾԻՒԵԱՆԻ

Երգիչը քեզ երգ նըւիրեց,
Մեծատունը — իւր ոսկին.
Երգիչը քեզ «կեանք» անւանեց,
Մեծատունը — սիրուն կին...

«Տո՛ւր ինձ ձեռքդ» — Հարուստն ասաց —
«Իմ ողջ գանձը քեզ պարգև».
Իսկ երգիչը սիրուց տանջւած՝
Միայն ողբաց քո առջև...

Բայց չդճւ, զաւակ փարթամ կեանքի,
Երգչի երգը մերժեցիր
Եւ քո սիրտը ժանգ-մետաղի
Խաւար փայլին զոհեցիր...

Մօսկւա. 8 ապրիլի, 1889 թ.
